ผลของกลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Effect of Reap Strategy Supplemented with Using the Six Thinking Hats Questions on Thai Critical Reading Ability of Mathayomsuksa 3 Students

ธัชชัย ดีสร้อย[1] และ ศศิพงษ์ ศรีสวัสดิ์[2]
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี[1,2]
Thatchai Deesoi[1] and Sasipong Srisawat[2]
Udon Thani Rajabhat University[1,2]
Corresponding Author, E-mail: 64120609123@udru.ac.th

****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบกับวิธีปกติ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยใช้แบบแผนกลุ่มไม่เท่าเทียมทดสอบก่อนและหลัง (Nonequivalent Control Group Design) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบทีแบบกลุ่มไม่เป็นอิสระกัน

---

* ได้รับบทความ: 11 ตุลาคม 2566; แก้ไขบทความ: 18 มกราคม 2567; ตอบรับตีพิมพ์: 21 มีนาคม 2567
Received: 11 October 2023; Revised: 18 January 2024; Accepted: 21 March 2024

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.65 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.45 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ; กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP); หมวกความคิดหกใบ

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the critical reading ability of MathayomSuksa 3 students before and after learning by using the REAP method supplemented by using the six thinking hats 2) to compare the critical reading ability of Thai language students after learning of MathayomSuksa 3 students who were taught by using the REAP method, supplemented by using the six thinking hats with normal method. In the first semester of the academic year 2023, 40 students were obtained from cluster random sampling. The tools used for data collection were the critical reading ability test. Data analysis by means, percentage, standard deviation. The hypothesis was tested with an independent group t-test.

The results of the research were as follows:

1) Students who are taught by using REAP tactics are supplemented by the use of six thinking hats. Ability to read Thai critically after studying was higher than before. The mean score before learning was 16.65, after learning was 33.45. The students' ability to read critically in Thai after learning was statistically significantly higher than before the level of .05.

2) The students who were taught by using the REAP tactics were supplemented by the use of six thinking hats. The ability to read Thai critically after learning was statistically significantly higher than the normal method at .05.

Keywords: Critical reading of Thai; R.E.A.P. Tactics; Six Thinking Hats

บทนำ

การอ่านเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์มาก เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานที่จะทำให้มนุษย์สามารถรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งการอ่านเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 1) ได้กำหนดให้นักเรียนต้องมีความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในศตวรรษที่ 21 ด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs+8Cs ซึ่งกำหนดให้ทักษะการอ่าน (Reading) ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) เป็นทักษะที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกใน 3Rs+8Cs ซึ่งการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีหลายวิธี เช่น การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 4 MAT การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) การจัดการเรียนรู้แบบทีมการแข่งขัน (TGT) การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มผสมผสานการอ่านและการเขียน (CIRC) การจัดการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ KWL- PLUS กลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เป็นต้น

ในปัจจุบันนักเรียนค่อนข้างมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้สำรวจสาเหตุปัญหาโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียน พบว่า สาเหตุของปัญหาเกิดจากกระบวนการสอนของครูเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวิทย์ กวินธนเจริญ และ อธิกมาส มากจุ้ย (2564 : 432) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาการอ่านโดยจำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ด้านที่ 1 คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านที่ 2 คือ ด้านเนื้อหา และ ด้านที่ 3 คือ ด้านผู้เรียน อาจสรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ เกิดจากปัจจัยหลายด้าน เช่น กระบวนการสอนของครูที่เน้นการบรรยายมากเกินไปจนทำให้ผู้เรียนขาดการฝึกฝนทักษะในการอ่าน ขาดแรงจูงใจในการเรียน วิถีชีวิตของนักเรียนที่ไม่ได้ใช้เวลาว่างเพื่อการอ่านอย่างแท้จริง อ่านเพื่อการเรียนการสอบ ไม่ได้อ่านเพื่อพัฒนาในด้านอื่น ๆ ทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน ขาดสมาธิ ทำให้การอ่านไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ส่งผลให้การอ่านไม่มีประสิทธิภาพ โดยผลการทดสอบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-NET (Ordinary National Educational Test) รายวิชาภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดุงวิทยาอำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2562-2564 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยในสาระการอ่าน ดังนี้

ปีการศึกษา 2562 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 46.35 ปีการศึกษา 2563 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 59.24 ปีการศึกษา 2564 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 57.14 (โรงเรียนบ้านดุงวิทยา, 2564) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยรวม 3 ปี ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่านักเรียนค่อนข้างมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับชั้นมัธยมศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนขาดทักษะการอ่านโดยไม่เข้าใจความหมาย ไม่สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ ตีความจากเรื่องที่อ่าน อีกทั้งนักเรียนยังขาดการพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยย้อนหลังพบว่ามีผู้วิจัยหลายท่านใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่หลายวิธี ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนรู้สำหรับทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นควรพัฒนาทักษะให้นักเรียนสามารถอ่านแล้วจับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญของเรื่อง แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ประเมินและตัดสินคุณค่าจากสิ่งที่อ่านได้อย่างเหมาะสม จากสภาพปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจนำกระบวนการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี มาแก้ปัญหาดังกล่าว กลวิธีอาร์ อี เอ พี เป็นวิธีการสอนที่แตกต่างจากวิธีอื่น คือ มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนและช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ ผู้วิจัยได้ศึกษากลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) ซึ่งเป็นกลวิธีที่จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ ตามที่ อาเน็ต และ แมนโซ (Eanet and Manzo, 1976 : 647) ผู้คิดค้นแนวคิดกลวิธี กลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) ได้กล่าวว่า กลวิธี REAP เป็นกลวิธีที่สนับสนุนและส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพ โดยทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านและวิเคราะห์สาระสำคัญของเรื่องได้ ผ่านกระบวนการทางความคิดและกระบวนการเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้ง 7 รูปแบบ โดยกลวิธี REAP ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 R Read ให้นักเรียนอ่านบทอ่านที่กำหนดไว้ ขั้นที่ 2 E Encode ให้นักเรียนถ่ายทอดผลการอ่านออกมาแล้วเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเอง ขั้นที่ 3 A Annotate ให้นักเรียนเขียนนำเสนอผลจากการอ่าน ขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของกลวิธี REAP เพราะก่อนจะลงมือเขียนนั้น นักเรียนจะต้องผ่านกระบวนการคิดระดับสูง และตกผลึกออกมาเป็นงานเขียน และขั้นที่ 4 P Ponder ให้นักเรียนสะท้อนผลจากการอ่านและการคิด ผ่านการนำเสนองานเขียนของตนเอง และแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่น จากการศึกษางานวิจัยพบว่ากลวิธี REAP ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านการเขียนและการคิดควบคู่ไปพร้อมกันได้ ดังที่ แมนโซ และคณะ (Manzo and etc. อ้างถึงใน วีรภัทร ศุภรสิงห์, 2562 : 18) ศึกษาผลการใช้กลวิธีการอ่านแบบ REAP ในรูปแบบ REAP ซึ่งเป็นการปรับรูปแบบการเรียนแบบ REAP ร่วมกับการใช้งานทางอินเทอร์เน็ต เพื่อทำการประเมินผลทักษะการอ่านการเขียน และการคิดขั้นสูง ผลที่ได้สรุปว่า ผู้ทดลองใช้มีพัฒนาการทางด้านการคิดขั้นสูง พัฒนาการด้านการอ่านและการเขียน รวมไปถึงมีความรู้ด้านเนื้อหาและคะแนนสอบอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาล้วนมีผลการวิจัยไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ

บทความวิจัยนี้นำเสนอการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ พร้อมกับเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบกับวิธีปกติ ซึ่งจะนำผลที่ได้ไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ กับวิธีปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) โดยใช้แบบแผนกลุ่มไม่เท่าเทียมทดสอบก่อนหลัง (Nonequivalent Control Group Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 ห้องเรียน รวม 584 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 โรงเรียนบ้านดุงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และกลุ่มควบคุมคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีปกติ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนกลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน

กลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ และดำเนินการสร้างตามขั้นตอน โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา กำหนดโครงสร้างเนื้อหา สาระการเรียนรู้ ที่จะนำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาทั้งหมดออกเป็น 6 เรื่อง เรื่องละ 2 คาบ จะได้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 แผน ใช้เวลา 12 คาบ ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ ข้อบกพร่องและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อแก้ไขปรับปรุง ข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู คู่มือการวัดและการประเมินผล และเทคนิควิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่ผ่านการเรียนเรื่องนี้มาแล้ว เพื่อหาค่าความยากง่าย นำแบบทดสอบที่ได้คัดเลือก ไปทดสอบกับนักเรียนที่ผ่านการเรียนเรื่องนี้ เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยคำนวณจาก สูตร K-R 20 ของ Kuder Richardson และจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง พร้อมที่จะนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดุงวิทยา อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ในปีการศึกษา 2566 มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนกลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ เวลาที่ใช้ทดลองสอนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 12 คาบ 6 แผนการจัดการเรียนรู้

4. ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนและจดบันทึกผลของคะแนน จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดสอบแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-test Dependent) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยกลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบกับการสอนด้วยวิธีปกติ โดยใช้สถิติ t-test for independent samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งใช้กระบวนการเรียนการสอนกลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC)

2) หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel

3) หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ตสัน (Kuder-Richardson) : KR-20

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 โดยใช้สถิติ t-test for dependent samples และ t-test for independent samples คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	40	16.65	2.06	44.89*	.000
หลังเรียน	40	33.45	1.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 2.06 โดยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.36 และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการทดสอบพบว่า ค่า t เท่ากับ 44.89 แสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบกับวิธีปกติ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบกับวิธีปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t-test	p
การสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP)	40	33.45	1.36		
เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ				5.07*	.000
การสอนด้วยวิธีปกติ	40	29.98	4.12		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนเฉลี่ย 33.45 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ย 29.98 ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ สามารถทำคะแนนได้สูงกว่าวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของกลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานของการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ได้รับที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องจากการได้รับการสอนด้วยกลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ โดยในขั้นที่ 2 Encode ผู้วิจัยได้นำเอาการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบมาช่วยเสริม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พีเป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 4 ขั้นคือ 1) ขั้นอ่านบทความ (Read) 2) ขั้นถ่ายทอดผลการอ่านด้วยภาษาของตนเอง (Encode) 3) ขั้นการเขียนนำเสนอผลการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Annotate) 4) ขั้นคิดพิจารณาผลการอ่าน (Ponder) จากขั้นตอนการสอนทั้งหมดนั้นพบว่าใน ขั้นถ่ายทอดผลการอ่านด้วยภาษาของตนเอง (Encode) ในขั้นนี้ครูให้นักเรียนนำข้อมูลจากการตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบจากเนื้อเรื่องได้มาสรุปเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเองโดยเขียนไม่เกิน 5 บรรทัด นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้แล้วสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการจับใจความสำคัญมาสรุปเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเองโดยครอบคลุมสาระสำคัญของเรื่องได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจและสามารถวิเคราะห์บทอ่านรวมถึงตีความเรื่องได้ดียิ่งขึ้นและใช้เวลาในการทำความเข้าใจในเรื่องได้รวดเร็วขึ้น ดังที่ เรเนตเต้ (Renette, 2016 : 280) กล่าวว่า กลวิธีอาร์ อี เอ พี ช่วยให้นักเรียนเข้าในเรื่องที่อ่านได้ดี เพราะการย้ำแนวคิดหลักและประเด็นสำคัญของข้อความจากภาษาของตนเองจะช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างตนเองกับบทอ่านได้ดี ในขั้นนี้หากนักเรียนฝึกฝนการสรุปเรื่องจากใจความสำคัญจนเกิดความชำนาญจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้น นอกจากนี้ ขั้นการเขียนนำเสนอผลการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ (Annotate) ในขั้นนี้ครูให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่านในด้านต่าง ๆ เช่น จุดประสงค์ของผู้แต่ง การคาดคะเนเหตุการณ์ต่าง ๆ จากเรื่อง การประยุกต์ใช้ความรู้หรือข้อคิดกับชีวิตประจำวัน

ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นกับบทอ่านมากยิ่งขึ้น ดังงานวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพร สายกฤษณะ (2563 : 107) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 การใช้คำถามหมวกความคิดหกใบเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถด้านทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดเน้น คือ การกระตุ้นผู้เรียนให้สามารถคิดและตั้งคำถาม ตามหมวกแต่ละสี ได้แก่ หมวกสีขาว (ข้อมูล) เกี่ยวข้องกับความเป็นจริง ภาพที่เป็นภววิสัย หมวกสีแดง (ความรู้สึก) เป็นการมองทางด้านอารมณ์ความรู้สึก หมวกสีดำ (เหตุผลด้านลบ) เกี่ยวข้องกับความคิดทางด้านลบการปฏิเสธและการคัดค้าน หมวกสีเหลือง (เหตุผลด้านบวก) การมองโลกในแง่ดีมีความหวังและคิดในทางบวก หมวกสีเขียว (ความคิดสร้างสรรค์) เป็นการหลบหลีกความคิดเก่า ๆ มุมมองเก่า ๆ สู่ความคิดใหม่ ๆ มุมมองใหม่ ๆ หมวกสีฟ้า (ควบคุมวิธีการระดมความคิด) เกี่ยวข้องกับการจัดระบบ การควบคุมการจัดระเบียบกระบวนการคิด เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของความคิดรวบยอด ข้อสรุป การยุติข้อขัดแย้งการมองเห็นภาพ ซึ่งกระบวนการคิดดังกล่าวกระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ และคิดหาคำตอบที่ถูกต้อง คำถามมีส่วนสำคัญที่จะจุดประกายให้ผู้เรียนฉุกคิด เกิดข้อสงสัย ใคร่รู้ เพื่อแสวงหาคำตอบและความรู้ต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด การใช้คำถามจึงเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้คิดเป็น คิดได้ การใช้คำถามเพื่อให้เกิดกระบวนการคิดมีวิธีหลากหลาย สอดคล้องกับ ทิศนา แขมมณี (2562 : 242) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบว่าเป็นการพัฒนาความคิดของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ได้โดยง่าย เพราะไม่มีความซับซ้อน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พยายามคิด ซึ่งเป็นการคิดอย่างรอบด้าน คิดทั้งจุดดี จุดด้อย จุดที่น่าสนใจ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ แทนที่จะยึดติดอยู่กับความคิดเพียงด้านเดียว ดังงานวิจัยของ ชฎาพร ทับบุญ (2565 : 148) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานร่วมกับแนวคิดแบบหมวกหกใบ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวัดความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุ คือ การสอนโดยใช้โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนด้วยโดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบมากขึ้น นักเรียนได้ฝึกฝนการจับใจความสำคัญ คิดวิเคราะห์แยะแยกข้อมูล นอกจากนี้นักเรียนได้ช่วยเหลือพูดคุยกันแลกเปลี่ยนความคิดจนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน จนสามารถประเมินค่าและตัดสินข้อมูลได้อย่างมีเหตุผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญเนื่องจากเน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินหาทางเลือก และตัดสินความน่าเชื่อถือของข้อมูลได้ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะเกิดขึ้นได้ถ้ากิจกรรมการเรียนการสอนนั้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ดังที่สุปรียานทีนี (Supriyantini, 2017 : 97) กล่าวว่าขั้นเขียนโต้ตอบบทอ่านจะช่วยเพิ่มทักษะการอ่านและการเขียนควบคู่กัน เพราะขั้นนี้นักเรียนไม่เพียงแต่เข้าใจความหมายของเรื่อง แต่จะช่วยเพิ่มความสนใจของนักเรียนในขณะที่อ่าน กลวิธีอาร์ อี เอ พี ยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างอิสระจากการอธิบายแนวคิดหลักของเรื่องเป็นภาษาของตนเอง การเพิ่มความเห็นจากเรื่องจะช่วยเพิ่มการประมวลผลข้อมูลทำให้จำเรื่องได้ดีขึ้น และการสรุปเป็นคำพูดของตัวเองจะทำให้ง่ายต่อการเข้าใจเนื้อหาในขณะอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คายานิงตียัส (Cahyaningtyas, 2017) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีการอ่านอาร์ อี เอ พีเพื่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน ณ ประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีอาร์ อี เอ-พี ให้ผลในเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อความเข้าใจการอ่านของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านวิชาการ

การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณควรเน้นหรือให้ค่าน้ำหนักคะแนนการประเมินผลขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่ามากกว่าความรู้ความจำ ความเข้าใจและการนำไปใช้ เพราะขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าผู้เรียนต้องใช้ทักษะการอ่านในระดับสูงเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

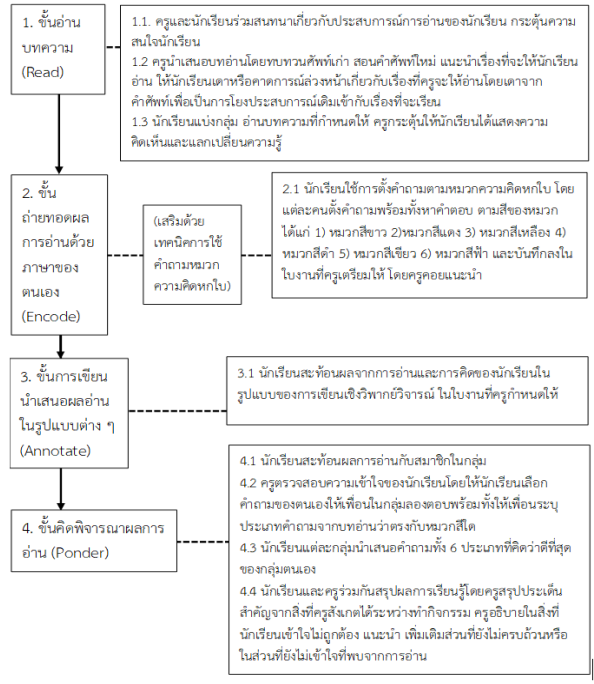
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ครูต้องฝึกฝนให้นักเรียนเข้าใจการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ให้นักเรียนเข้าใจความหมายและลักษณะของการตั้งคำถามตามหมวกแต่ละสี โดยฝึกจากบทอ่านสั้น ๆ หรือเลือกเนื้อหาที่ไม่ยากเกินไปก่อน เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจรูปแบบของคำถาม ไม่สับสนและไม่เกิดความเครียด ครูต้องคอยสังเกตพฤติกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือกับผู้เรียนทุกระยะ

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธีอาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ที่มีต่อความสามารถภาษาไทยด้านอื่น ๆ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านตีความ การอ่านจับใจความ หรือการสอนวรรณคดี เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาผลของกลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ โดยสรุปกลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ ต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาพที่ 1 การสอนด้วยกลวิธี อาร์ อี เอ พี (REAP) เสริมด้วยการใช้คำถามหมวกความคิดหกใบ

เอกสารอ้างอิง

ชฎาพร ทับบุญ. (2565). การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานร่วมกับแนวคิดแบบหมวกหกใบ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ณัฐพร สายกฤษณะ. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี REAP ร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทิศนา แขมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนวิทย์ กวินธนเจริญ และ อธิกมาส มากจุ้ย. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์,* 6(2), 11-21.

โรงเรียนบ้านดุงวิทยา. (2564). ผลการทดสอบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET (Ordinary National Educational Test) รายวิชาภาษาไทย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. อุดรธานี: โรงเรียนบ้านดุงวิทยา.

วีรภัทร ศุภรสิงห์. (2562). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธี REAP ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

Cahyaningtyas, A.P. (2017). The effect of REAP strategy on reading comprehension. *Global Conference on Teaching, Assessment, and Learning in Education,* 42(1), 1-6.

Eanet, M.G., & Manzo, A.V. (1976). REAP-strategy for improving reading/writing/study skill. *Jornal of Reading, 19*(1), 647-652.

Renette, R. (2016). Using REAP (Read, Encode, Annotate, Ponder) in teaching reading. *Proceedings of the 4th International Seminar on English Language & Teaching (ISELT),* 4(2), 278-282.

Supriyantini. (2017). Using read encode annotate and ponder (Reap) technique to increase reading comprehension: Case of the eleventh grade students of SMA Negeri 6 Semarang. Psychology, 8(1), 95-116.